

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/741/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206141
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6812206141.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou FRIDRICH PALKO, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4C/156/2012-53 zo dňa 09. júla 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 175,- EUR titulom majetkovej škody a sumy 221,28 EUR titulom nemajetkovej ujmy zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ sa žiadosťou adresovanou odporcovi pred podaním návrhu domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody. Z exekučného spisu Okresného súdu Revúca 4Er/1775/2008 zistil, že exekučné konanie sa začalo 06. 05. 2004 a dňa 17. 05. 2004 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Dr. Ľubomíra Pekára o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 720/04 proti povinnému Michalovi Bukóciemu pre vymoženie sumy 15.730,- Sk s prísl. Exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora 02. 08. 2004. Dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Podanie bolo doručené súdному exekútorovi na vyjadrenie a uznesením č. k. 4Er/1775/2008 - 16 z 23. 03. 2011 bolo žiadosti o zmenu súdneho exekútora vyhovievané, keď vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Rozhodnutie sa stalo právoplatným 05. 10. 2011. Vzhľadom na to, že exekučné konanie začalo 06. 05. 2004 na posúdenie veci bolo treba použiť ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005. Uvedená právna norma v spojení s § 238 ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku neustanovila povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného, k tejto zmene došlo s účinnosťou od 01. 09. 2005 s tým, že konania začaté skôr sa dokončia podľa práva platného do 31. 08. 2005. Na základe uvedeného exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora konal priebežne, bez zbytočných prieťahov a nebol preukázaný nesprávny úradný postup (existencia prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu.

Okresný súd pojednávanie vo veci nenariadil, pretože hodnota sporu neprevyšuje 1.000,- EUR a išlo o drobný spor. O nároku navrhovateľa okresný súd rozhodol podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, a 2 a § 17 ods. 1 a 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (ust. § 204 ods. 1, veta prvá, OSP) odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, a to, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ OSP), súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu, postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 OSP. Navrhovateľ ďalej uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Tvrdil, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich proti tvrdení. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise, a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd umožniť navrhovateľovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj k právnym otázkam. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise.

Ďalšou z námietok navrhovateľa bola tá skutočnosť, že súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti. Súd však v odôvodnení rozhodnutia sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného). Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov. Nesúhlasil ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Súd dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 OSP a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prílohov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Predsa sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

K odvolaniu navrhovateľ pripojil vo fotokópii uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 25NcC/275/2012-10 zo dňa 19. októbra 2012, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 9NcC/48/2012-25 zo dňa 22. októbra 2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 2NcC/40/2012 zo dňa 18. 10. 2012, týkajúce sa vylúčenia sudcov z pojednávania a rozhodovania veci v obdobných veciach.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1, 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli súdu (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 148/2011 Z. z. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, okresný súd vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery na základe aplikácie správnych právnych ustanovení. Odvolací súd nezistil, že by bola navrhovateľovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by rozhodoval vo veci vylúčený sudca, že by súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010). Jeho úvahy a dôvody podporujú príslušný záver o nedôvodnosti nároku navrhovateľa. Rozhodnutie súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v súdnej veci nemá právo na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov z dôvodu nesprávneho úradného postupu (§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z.). Súd nemohol porušiť právo navrhovateľa na rozhodnutie o zmene exekútora v zákonom určenej lehote vzhľadom k tomu, že v čase podania návrhu na zmenu súdneho exekútora zákon žiadnu zákonnú lehotu na rozhodnutie o zmene exekútora neustanovoval. V tomto smere odvolací súd ďalej len poukazuje na závery prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že nie je pravdivým tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP preto, že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávania nedostavil. O veci rozhodol zákonný sudca, o nezaujatosti a nestrannosti ktorého odvolací súd nemá žiadne pochybnosti, postupom podľa § 115a ods. 2 OSP. Nie je pravdivým ani tvrdenie navrhovateľa, že súd ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, keďže súd v súdnej veci vôbec nepojednával a nie je pravdivým ani tvrdenie navrhovateľa, že nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal. Z tvrdení navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ sa dostatočne neoboznámil s rozsudkom prvostupňového súdu, keď v odvolaní tvrdí skutočnosti, ktoré ani zo súdneho spisu, ani zo samotného rozsudku okresného súdu nevyplývajú. Súd netvrdil ani v konaní, ale ani v rozsudku, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril na výzvu súdu podaním zo dňa 27. 02. 2013, ktorá bola doručená na vedomie právneho zástupcovi navrhovateľa dňa 22. apríla 2013 (viď doručku na č. I. 34 p. v. spisu), a teda, navrhovateľovi nebola súdom odňatá možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu v konaní. Túto možnosť nevyužil ani po poučení podľa ust. § 120 ods. 4 OSP o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a), najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Poučenie okresného súdu podľa ust. § 120 ods. 4 OSP. bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 13. júna 2013 (viď doručku na č. I. 39a spisu).

Podľa názoru odvolacieho súdu v súdnej veci boli splnené podmienky na rozhodnutie o veci bez pojednávania podľa ust. § 115a ods. 1, ako aj ods. 2 OSP, nakoľko v súdnej veci išlo o drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP), pričom okresný súd urobil oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku zákonným spôsobom najmenej 5 dní pred verejným vyhlásením rozsudku.

V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody rozsudku prvostupňového súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov konania si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a v zmysle ust. § 151 ods. 1, vety prvej, OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.